

exemplom předk schli. Ako niega te Grichi to město Troja dobyli běchu, a tym měsczaňatoum pſchiwdaču, te nejlepſche poklady ſ togo města huňascž, ga ňelapachu woni ſa nizym, ak ſa ſwojimi pſchibogami. A aко te Grichi nad tym ſe žirowachu, a jim dalej pſchiwdaču, něto ſwoje nejlepsche dobytki tež hischezi haternusch, ga wese Aeneas ſwojego starego nana na ſwojej rameni, a naſescho jogo ſ togo města a ſ togo hogna wen. Pſches to buchu te Grichi tak gnute, ažo žachu: Pſcheschiwo takim, kotarež ſwoje bogi a ſwoje starejsche tak zescze, ſamogu teke te nejgorsche winiki ňesmilne bysch, a woni kaſachu něto tom Aeneaſju, aby won tež ſwoje dobytki humogl. — Bog jo tym poſlufchym a žekownym žischaſ we tej ſtworzej kaſni ſwojo žognowanje a jadno dluſke živeňe ſlubił, a take ſlubene tež nad takimi žischiſi dopołnił. Josep běſcho ſwojego nana Jakuba lubował a zesczil, až won bi jaden kněs we Egyptowskej a sto lét starý. Tym ňepoſlufchnym a ňezekownym žischaſ pak jo Bog to klesche groſhl, a ſwojo groſeňe tež nad nimi dopołnił. Absalom běſcho ſwojego nana Dabita hobtužil, a won wese kojnž ſe ſlēkanim. „Jadno woko, kenž togo nana k ſměchu ma, a ſanizuju tej moterze poſlufchne bysch, to deje te ronj pſchi reze hupitwasch a te mlode hodlaře žrasch,” ſejo Salomon. S teju ſameju měru, ſ kotarejuž te žischi ſwojim starejschym měre, bužo jim wot ſwojich žischi raſ ſaſej měrone hordowasch.

Mlode a stare deje ſa tym Jeſuſowym exemplom tež tych huzabnikow zesczisch. Te huzabniki ſu jich duchne woſchž, a woni ſu jich žischi. Tak groni kral Žoas k tom